

December 2014

PuinRecycling

30

Een uitgave van samenwerkende Puinrecyclingbedrijven
van Twee "R" Recycling Groep BV

Karrespoor fraaie aanwinst
voor Lonnekerberg

Kamphuis Sloopwerken:
nee zeggen is moeilijk

Military Boekelo 2014

Karrespoor fraaie aanwinst voor Lonnekerberg

De Lonnekerberg. Een stukje Twente dat regelmatig de regionale en zelfs de nationale nieuwskolommen haalde. Doorgaans had dat te maken met de uitbreiding van de luchthaven waar de Lonnekerberg aan grenst. In maart van dit jaar kopte dagblad Tubantia: 'Kaalslag dreigt bij vliegveld'. Aanleiding was de bomenkap van honderden bomen in het gebied om de uitbreiding van het vliegveld mogelijk te maken, dit alles in het kader van de doorstart van Twente Airport. Het ging menigeneen niet in de koude kleren zitten.

De kersvers opgerichte Stichting Lonnekerberg – kortweg Stil – sloeg groot alarm in diezelfde krant. Voorzitter Geertjan Takkenkamp toonde berekeningen waarin hij aantoonde dat de kap om ruim tachtig hectare bomen ging. „Dat is meer dan honderd voetbalvelden. Het gaat om monumentale bomen. Rampzalig,” aldus Takkenkamp in Tubantia. De commotie had in elk geval als resultaat dat gebiedsontwikkelaar ADT een

onderzoek instelde en dat leidde uiteindelijk tot het afblazen van het gehele plan: in elk geval hoefde er geen bomenkap plaats te vinden.

Noabers

Zo onstond er ruimte om de Lonnekerberg volledig tot haar natuurlijke recht te laten komen. Stil, opgericht door bewoners, grondeigenaren, 'noabers' en vrienden van de Lonnekerberg, maakte zich al enige tijd hard om het prachtige natuurgebied goed te ontsluiten voor recreatief gebruik: let wel, rustige vormen van recreatief gebruik, want eerste doel van Stil is het beschermen en verbeteren van natuur en landschap. Een van de wensen op het lijstje was een bijzonder fietspad door het gebied.

Het eerste plan voor dit fietspad dateert uit 1995. Destijds diende de Landinrichtingscommissie een voorstel in om het pad aan te leggen. Dit werd door het Ministerie van Defensie afgevoerd: de route zou langs de munitiebunkers voeren die bij de toenmalige militaire basis van de luchthaven hoorden. Het plan voor dit fietspad verdween voor onbepaalde tijd in de ijskast. Totdat de Landinrichtingscommissie het plan opnieuw leven inblies. De recreatieve routes werden weer op de kaart gezet, waarvan ze later wegens bezuinigingen toch weer werden afgevoerd. Begin 2014 heeft Stil de handschoen opgepakt en het plan als "burgerinitiatief" bij de gemeente Enschede ingediend. Enschede was enthousiast, ook omdat Stil zelf de financiering regelde. De gemeente eiste wel dat het pad in een andere vorm zou worden uitgevoerd, namelijk als karrespoor.

Crowdfunding

Een plan is een begin. De volgende stap is, zoals altijd, het bij elkaar krijgen van de benodigde fondsen. De gemeente Enschede vond het plan voor het karrespoor een uitstekend alternatief, maar kon er uit oogpunt van bezuinigingen geen gelden voor vrijmaken. De aanleg van ongeveer zevenhonderd meter karrespoor zou ongeveer vijftienduizend euro gaan

kosten. Dat geld werd uiteindelijk verzameld door middel van sponsoring en zelfs crowd funding. Wel legde Enschede nog drieduizend euro bij voor het wegwerken van achterstallig onderhoud (o.a. van de sloten). De aanleg kon beginnen. Voor een goede fundering onder het karrespoor heeft Stil (op aangeven van de Gemeente Enschede), contact gelegd met Mark Hofman van Twee "R" Beheer in Hengelo.

Over de gehele breedte van de weg is een fundering aangelegd met menggranulaat 0-31,5 mm. Het spoor wordt gescheiden met een groene tussenberm. Het karrespoor zelf is vervolgens afgestrooid met betongranulaat van 0-4 mm. Op deze manier

is het karrespoor sterk genoeg voor fietsers, wandelaars, ruiters en koetsen.

Voorbeeld

Het karrespoor is een mooi voorbeeld van samenwerking en 'noaberschap' zoals ze dat kennen in Twente. Het professionele graafwerk en het aanleggen van de fundering werd uitgevoerd door de firma Vosseveld uit Oldenzaal, maar de noabers zelf legden de bermen en de middenberm aan, zaaiden het gras en tarwe in dat zo kenmerkend is voor dit bijzondere pad. En vanzelfsprekend werd alles netjes aangeharkt. Zo is de Lonnekerberg na alle commotie omtrent de uitbreiding van de

luchthaven en de dreiging van massale bomenkap, nu een prachtig natuurgebied dat deels is ontsloten door een bijzonder pad: het karrespoor. Dat spoor zal zelfs een voorbeeld zijn voor veel andere zandwegen die in de toekomst worden aangelegd in diverse natuurgebieden. Een fraai compliment voor de stichting die zich zo ontzettend heeft ingezet voor het behoud van de Lonnekerberg.

Kamphuis: nee zeggen is moeilijk!

Reutum. Een lieflijk kerkdorp bij Tubbergen. Twaalfhonderd zielen, een voetbalclub, de harmonie en de carnavalsvereniging. Een van de typische kerkdorpen die deze streek rijk is. En al zestig jaar de thuisbasis van de firma Kamphuis, een regionaal begrip in sloopwerken en asbestsanering. Bovendien is het bedrijf inmiddels 35 jaar huisleverancier van Twee "R" Recycling.

De geschiedenis van Kamphuis begint in de jaren vijftig van de vorige eeuw. Vader Kamphuis richtte een sloopbedrijf op, maar werd ook actief in de aan- en verkopen van grond en gebouwen. Al met al leverde dat een solide basis op voor een gezond bedrijf dat sinds 1994 wordt gerund door de zonen van Kamphuis senior, Erwin en Marcel. In dat jaar overleed de oprichter en moesten de twee broers flink aan de bak. Natuurlijk had Kamphuis senior hen de kneepjes van het vak geleerd, maar ook nu zeggen Erwin en Marcel nog dat de sloop een 'bijzondere wereld' is. Het ging met vallen en opstaan, gesteund door moeder Kamphuis en oom Bets: hij was er altijd. Een rasechte gangmaker en bovendien een sluwe vos in het vak. Helaas is ook oom Bets de familie ontvallen. In het voorjaar overleed hij als gevolg van ziekte.

Vaste klantenkring

Erwin en Marcel hebben zich door alles heengeslagen. En zij maakten het bedrijf uiteindelijk tot wat het nu is. In 1994 had Kamphuis vijf vaste medewerkers in dienst, naast enkele

uitzendingkrachten. Op dit moment zijn er bij Kamphuis 75 mensen werkzaam; " onze medewerkers zijn de belangrijkste factor binnen ons bedrijf". Alleen de asbestsanering is al goed voor meer dan 35 mensen. Het is tegen de verwachting in gegaan, vertelt Marcel. „ Het was nooit de bedoeling om als bedrijf zo te groeien. Maar nee zeggen was en is voor ons ook moeilijk.

. Wij hebben in de loop van de jaren een vaste klantenkring opgebouwd in zowel de aannemerswereld, woningbouwcoöperaties en bij gemeentes. Als je kwaliteit levert en de afspraken goed nakomt komen de klanten ook terug. Maar niks gaat vanzelf je moet aan de relatie blijven werken om het gezond te houden". Erwin vult aan: „Kijk in de asbestsanering: daarin is nog zoveel

vlnr. Erwin en Marcel Kamphuis

werk in Nederland. In bijna elk gebouw dat gesloopt wordt, is asbest verwerkt. Natuurlijk moeten wij ook aan strenge eisen voldoen. Onze mensen volgen daarom ook alle mogelijke cursussen. Wij hebben alle certificaten die bij dit vak horen." Kwaliteit voor alles. Daarbij gelden heldere principes. Zeker in de asbestsanering is goede communicatie letterlijk van levensbelang. Kamphuis neemt daarom geen enkel risico. „We werken alleen met Nederlands sprekende mensen,” meldt Erwin. Wij moeten op de werkvloer snel en duidelijk kunnen communiceren om efficiënt te kunnen werken.”

Eigen breker

Over gezonde relaties gesproken: Kamphuis is al 35 jaar de vaste leverancier van puin bij Twee "R" Recycling Groep, waaronder de TRM in Hengelo en de RMA in Almelo. In die jaren is er meer dan een miljoen ton puin gestort. Maar elke relatie kent wel eens een dipje: toen Kamphuis enkele jaren geleden zelf een mobiele breker aanschafte, leidde dat tot een paar gefronste wenkbrauwen bij Twee "R". De aanschaf van die

mobiele breker was echter noodzakelijk om de concurrentie in de sloopbusiness voor te blijven; ook andere bedrijven in de branche schaften brekers aan. „Het leek ons zo eenvoudig: het zelf breken van puin,” zegt Marcel nu. „Toch komt er meer bij kijken dan we hadden verwacht.

Niet alleen op het mechanische vlak maar vooral de civieltechnische eisen die aan gebroken puin worden gesteld zijn aanzienlijk. Ondanks de kleine "relationele" dip is de relatie nog steeds goed.

Een andere relatie is die tussen de directie en de werkvloer. Welkom in Twente. Want zoals het Tukkers betaamt, zijn de broers Erwin en Marcel bescheiden, ondanks hun succes. „Wij moeten tussen de mensen staan,” zegt Marcel. „Een apart kantoor met leren fauteuils is niks voor ons. Op de werkvloer moet het werk gebeuren en die feeling willen we met de mensen houden.” Komt bij dat de druk op de werkvloer best hoog is en er veel van de mensen wordt gevraagd, mede omdat sloopwerken, renovaties of asbestsaneringen niet altijd meer om de hoek

zijn. Erwin: „We doen de renovatie van het ziekenhuis in Oldenzaal, de sloop van Thales in Hengelo, de sloop van een flat aan de Maardijk in Almelo maar ook de renovatie van 388 woningen in Utrecht.”

Kamphuis slaat haar vleugels dus verder uit in aannemend Nederland. Het zijn zeer herkenbare vleugels.

Wit, oranje / rood en zwart als duidelijke bedrijfskleuren. Een opvallend logo dat wordt gekenmerkt door een apart gestileerde 'm'. Een up to date wagenpark. Resultaat: optimale naamsbekendheid en al lang niet meer louter een regionaal begrip.

Nieuwe paardenbak: voortaan droge voeten bij springstal Schröder in Tubbergen

De drie broers kunnen niet wachten. Wim, Ben en Gerco Schöder kijken hoe de werkzaamheden in hun nieuwe paardenbak vordert. Agterberg, een bedrijf dat gespecialiseerd is in bodems voor paardenbakken, legt de laatste hand aan de buitenbodem. Als de zogeheten toplaag erin ligt, kunnen de broers eindelijk met de paarden trainen op de nieuwe bodem.

Schröder. Noem die naam in hippisch Nederland en iedereen weet dat je het over de drie Twentse broers hebt. De bekendste van de drie is Gerco, die met diverse paarden de nodige nationale en internationale successen boekte op grote concoursen. Tijdens de laatste Wereldruiterspelen in het Franse Caen behaalde hij met het Nederlandse team zelfs goud. De palmares van Schröder is daarmee indrukwekkend en telt vele kampioenschappen en overwinningen van Grote Prijzen. Zijn broers Ben en Wim zijn meer van de handel, al zijn ook deze twee mannen meer dan

verdienstelijke ruiters. Beide trainen de jonge paarden in Tubbergen waar de BWG – inderdaad: Ben, Wim, Gerco - stallen zijn gevestigd. Maar ook voor de handel zijn de springsuccessen van groot belang. Het prijzengeld is mooi meegenomen, maar de uitstraling van een Grote Prijs op de stallen is veel belangrijker, zo vertelt Wim.

Paarden zijn hun leven. „Paarden zijn net als mensen,” zegt Wim. „Ieder paard heeft zijn eigen karakter en zijn eigen kwaliteiten. Het ene paard kan hoog springen maar heeft moeite met een dubbelsprong. We hebben gretige paarden en we hebben paarden die wat 'luier' zijn. Wel is door het hedendaagse fokken over de gehele linie de kwaliteit omhoog gegaan. De paarden zijn allemaal atleten. Er zitten bijna géén “kluppels” meer tussen. Maar om op niveau mee te kunnen moet je blijven trainen. Elke dag.”

Water

Dat vergt veel van de bodems. Niet alle bodems zijn geschikt om met paarden te werken. Dat ondervonden de broers vorig jaar tijdens hun eigen concours. Dat viel toen letterlijk volledig in het water. Door overvloedige regenval was de bodem onberijdbaar geworden: wat resteerde was een modderbad. Wat de broers Schröder betreft was dat een eenmalige ervaring. Ze schakelen de firma Agterberg in om een nieuw bak met buitenbodem aan te leggen die onder alle weersomstandigheden goed berijdbaar zou blijven.

Natuurlijk was de keuze voor Agterberg niet toevallig. De onderneming uit het Utrechtse Groenekan is de onbetwiste specialist. Bij veel van de grotere concoursen in het land, waaronder bijvoorbeeld het prestigieuze Jumping Amsterdam, worden de bodems door Agterberg aangelegd. Ook de broers hadden al vaker zaken gedaan met Agterberg, ondermeer voor

het aanleggen van de buitenbodem voor het jaarlijkse concours in het dorpscentrum van Tubbergen. Agterberg heeft de expertise in huis om zowel voor dressuur- als springruiters de juiste bodem aan te leggen. Het bedrijf beschikt over allerlei machines van tractoren tot rupskranen en meerdere vrachtauto's om elke klus te klaren.

Nieuwe weg

De uitdaging: dat zware materieel op de plek van bestemming krijgen. De nieuwe, aan te leggen bak ligt achter de huidige bak die nog in gebruik is. Al het materieel moest daarom via een aangrenzend weiland worden aangevoerd. Voordat dit mogelijk was moest er een verharde weg worden aangelegd, dwars door het weiland. Een mooie klus voor de RMA. Dat leverde menggranulaat 0-31,5 als fundatiepuin. Maar de RMA deed meer. Het levert een mooi doorkijkje op in de manier waarop buitenbodems voor de paardensport worden aangelegd.

De paardenbak wordt opgebouwd uit verschillende lagen materiaal. Eerst moet het weiland, ongeveer één hectare, de volledige oppervlakte van de bak, tot op het gele zand worden

afgegraven. De volgende stap is het aanleggen van de drainage. Over de drainage wordt een laag drainzand aangebracht en geëgaliseerd. Om de drainage van de hele bak goed open te houden wordt er vervolgens uitgezeefd menggranulaat (20-40) over de gehele oppervlakte verdeeld. Ook leverde de RMA deze achthonderd kubieke meter menggranulaat als doorlatende fundatielaag voor dit werk. Het aanbrengen en verdelen is een precisiewerk waarvoor twee rupskranen en een tractor met verdeelblad worden ingezet, allemaal uitgerust met een laserapparaat zodat de laag overal exact dezelfde dikte krijgt.

Geheim recept

De volgende laag bestaat uit uitgezeefde lavastenen. Daar bovenop komt de toplaag die uit een specifieke zandlaag bestaat. En juist die toplaag is het bedrijfsgeheim van Agterberg: alleen zij kennen de exacte samenstelling van de toplaag, zoals alleen de chefkok het recept kent van zijn beste gerecht. Het enige dat Agterberg er over wil vertellen is dat de toplaag naast "speciaal" zand ook katoen en isolatiemateriaal bevat: dit geeft een stevige bodem met een dempende werking voor de bewegingen van de paarden en laat het bovendien snel water

vlnr. Ben, Gerco en Wim Schröder

door. Daar was het tenslotte om te doen. Bij een dergelijke bodem speelt een ander risico dan wel weer een rol: uitdroging. Om dat te voorkomen wordt de gehele bak voorzien van een beregeningsinstallatie.

Met de nieuwe bak beschikken de broers nu over een uitstekende faciliteit waar ze hun eigen paarden kunnen trainen en bovendien hebben ze nu voldoende oppervlakte voor de organisatie van een concours. Een concours met droge voeten voor ruiter én paard.

De Elektro Dynamische Fragmentatie techniek, het vervolg

Zoals u in de uitgave van december 2013 (nr. 28) al heeft kunnen lezen zijn wij met ons bedrijf bezig met de ontwikkeling van een zeer revolutionaire techniek om puin te ontleden en weer terug te brengen naar de originele grondstoffen. U heeft kunnen lezen dat wij d.m.v. de zogenaamde Elektro Dynamische Fragmentatie techniek (EDF) in staat zijn om beton weer te ontleden in schoon zand, schoon grind en een cementfractie. Asphalt in schoon grind, zand en een zeer bitumenrijke fractie en AVI bodemassen in verschillende zuivere fracties, waaronder ferro's en non ferro's, glas, keramiek.

Dit is weliswaar allemaal nog op kleine schaal getest in een laboratorium opstelling, maar het enthousiasme was er niet minder om.

Vervolgens hebben wij met de Zwitserse firma Selfrag AG, patenthouder van deze techniek, een exclusiviteitsovereenkomst gesloten en daarna een consortium van belanghebbende partijen opgericht. Doel van dit consortium is om middels nog meer en uitgebreide testen te komen tot de bouw van een pilotinstallatie en vervolgens te komen tot de bouw van een grote installatie met voldoende capaciteit. Het consortium bestaat uit de volgende bedrijven: Twence BV uit Hengelo, Reststoffen Energiecentrale BV uit Harlingen, Enci Holding NV uit Maastricht en de Twee "R" Recycling Groep BV.

Wat hebben we hierna gedaan?

Begin 2014 zijn de consortiumpartners een aantal keren bij elkaar geweest om een onderzoeksplan op te stellen. Dit onderzoeksplan is gemaakt ter voorbereiding van een grote test welke in Zwitserland moest worden uitgevoerd. Daarnaast moest het onderzoeksplan ook nog eens worden opgesplitst t.b.v. de verschillende materialen die getest moesten worden.

Nadat het onderzoeksplan gereed was en ook geaccordeerd was door Selfrag AG zijn er grotere hoeveelheden beton, asphalt en bodemassen getransporteerd naar Zwitserland.

Eind april zijn wij met onze consortiumpartners een hele week in Zwitserland geweest om grotere hoeveelheden materiaal te testen op een andere fragmentatie installatie dan de laboratorium machine. Deze installatie is in staat om in een continue proces materiaal te fragmenteren.

Na een hele week testen zijn alle monsters weer verzameld en terug gestuurd naar Hengelo.

Vervolgens zijn de verschillende monsters van het beton, asphalt en bodemassen geanalyseerd door de verschillende consortiumpartijen en door externe partijen.

De resultaten van de analyses op de materialen uit de continue machine gaven wisselende beelden. Met name de gefragmenteerde stromen uit de bodemassen zagen er zeer belovend uit

terwijl de gefragmenteerde stromen uit de beton en de asphalt een minder resultaat gaven.

Maar de resultaten zijn nog steeds zo veel belovend dat wij als consortium hebben afgesproken om door te gaan en opnieuw in Zwitserland willen gaan testen.

Na interne evaluatie en analyse denken wij ook te weten waarom de testen op de laboratorium machine wel en op de continue machine minder zijn gelukt. Dit willen wij in een vervolgstudie gaan aantonen.

Dit alles is in augustus met de directie van Selfrag besproken en ook zij zijn bereid om de samenwerking met ons te continueren.

Zoals het er nu naar uit ziet zullen wij de komende tijd wederom een grote test gaan voorbereiden en vervolgens uitvoeren. Maar tijdens deze test willen wij ook aanpassingen gaan doen aan de continue machine om aan te tonen dat ook met deze machine resultaten behaald kunnen worden die gelijk zijn aan de resultaten uit de laboratorium machine.

Ik houd u op de hoogte.

Jan Schuttenbeld

Military Boekelo 2014

De Military Boekelo - Enschede is één van de grootste paardensporttoevenementen van Nederland. Ieder jaar is het prachtige Twentse landschap het decor voor een aantal dagen presteren van ruiter en paard op top-niveau. Uit de hele wereld komen topruiters met hun paarden naar Twente om deel te nemen aan één van 's werelds beste Military's. Meer dan 60.000 bezoekers wonen dit prachtige evenement bij en genieten van een perfecte mix van topsport, business & pleasure en bovenal van een unieke en enerverende belevenis.

Enkele dagen voor de officiële start van de Military in Boekelo vroeg de directie van de organisatie van dit topevenement aan Gabion Schanskorven of zij nog enkele korven met haarden konden maken ter verfraaiing van het buitenterras tijdens de Military Classic Night Fair. Daarnaast werd ook nog de vraag gesteld of Gabion Schanskorven nog op korte termijn enkele schanskorven kon bouwen bij één van de hindernissen in het parcours en bij een belangrijke brug in de wandelroute van het parcours. Met veel enthousiasme zijn de mannen aan het werk gegaan en " 't is lukt.!"

De hindernis lag er prachtig bij, de brug was duidelijk zichtbaar voor de vele wandelaars langs het parcours. Het parcours lag er goed bij en het weer werkte volop mee. Een fantastische herfstdag in het mooie Twentse landschap.

Kortom missie geslaagd.

Hoeksema: sterk in afvalwerk

Hoeksema Regionale Milieudiensten (HRM) is vaste klant van de Recycling Maatschappij Groningen. Hoe bijzonder is het dan als een van de sterkste mannen van Nederland een werknemer is van HRM en een demonstratie komt geven met een betonnen bal die toevallig in het sloopafval werd gevonden? In Groningen maakten ze het mee.

Kees Hoeksema begint in 1983 met het handmatig verwerken en sorteren van bouw – en sloopafval. Aanvankelijk doet hij dit vanuit het eigen huis. Het bedrijf maakt een gestage groei door en dat zorgt ervoor dat Hoeksema in 1988 verhuist naar een bedrijfspark aan het Feithspark in Tolbert. Vanuit deze nieuwe locatie zet de groei door: meer containers, meer vrachtwagen, meer personeel. Ook de bedrijfsactiviteiten worden verder uitgebreid: in een aantal gemeenten in het noorden van het land gaat Hoeksema oud papier, schillen en

flessen inzamelen. Nog later komt daar de milieuzak bij voor het scheiden van kunststof verpakkingsmaterialen. Zo wordt de HRM – Hoeksema Regionale Milieudiensten – een begrip voor 'afval'.

HRM verhuist in 2000 naar Grootegast. De groei gaat onverminderd door, mede door de uitbreiding met het gemeentelijk overslagstation 'De Tweemat'. Een nieuwe, grotere sorteermachine levert werk op voor nog eens tien mensen extra. Bovendien komen er meer routes bij voor de milieuwagens van HRM: de wagens doen vanaf 2005 hun rondes in Leek, Marum, Zuidhorn en Grootegast. Met de gemeenten worden afspraken gemaakt om flessenglas, papier, metalen, schillen en textiel gescheiden in te zamelen, een initiatief dat ondersteuning krijgt vanuit Europa. Maar er zijn meer initiatieven die door de overheid worden gesteund, waaronder de inzet van Wajongers. In alles wil HRM een duurzaam en vriendelijk bedrijf zijn, ook op het gebied van human resource management. Op dit moment werken er zestien Wajongers bij HRM op een totaal van veertig werknemers. De zonen van Kees Hoeksema zijn ook echte ondernemers. Ronald runt al sinds 2005 zijn eigen kringloopwinkel 'De Cirkel' in Boerakker. En ook dat is een bijzonder bedrijf. De Cirkel werkt samen met stichting 'De Zijlen', een organisatie voor opvang en werkgelegenheid voor mensen met een verstandelijke of lichamelijke beperking. Martijn Hoeksema is in 2009 zijn eigen transportbedrijf gestart en zet daarmee, net als broer Ronald, de ondernemerstraditie voort.

En de connectie naar Twee "R"? HRM is al jaren vaste klant van de Recycling Maatschappij Groningen. Daar begint een mooi verhaal met de twee bedrijven in de hoofdrol. Bij het storten van puin door HRM bij RMG kwam ineens een grote, zware betonnen bal tevoorschijn. Kees Hoeksema merkte direct op dat deze bal wel eens het ideale trainingsgewicht voor Peter de Jong zou kunnen zijn. Peter de Jong: 33 jaar, 140 kilo schoon aan de haak. Werknemer van HRM en één van de sterkste mannen van Nederland. Ook de bal woog 140 kilo. Jaap van der Wiel van de RMG was stellig: die bal was door niemand te tillen. Toch regelde Jaap dat Peter een demonstratie kon geven op het terrein van de RMG. Met dat „mooie trainingsballetje”.

Waarmee Peter aantoonde dat de HRM inderdaad een sterke partij is. En niet alleen in afval.

Een bijzonder gereedschap

Ook in deze editie van Puin Recycling hebben we weer een bijzonder stuk gereedschap. We vonden dit gereedschap in de ijzercontainer onder de magneetband.

Aan u weer de vraag: Weet u welk gereedschap dit is ? Uw reactie kunt u mailen naar rma@puinrecycling.nl. In de volgende editie leest u de juiste en de meest originele oplossing.

Het herkennen van het vorige gereedschap was voor enkele lezers van dit blad blijkbaar niet zo moeilijk daar het voor hun blijkbaar een nostalgisch stuk gereedschap is.

De mensen die reageerden en het gereedschap herkenden waren: Jan Stevelink (Gem Oldenzaal), Jos Eidhof (Noaberkracht Dinkelland/Tubbergen), Jan Schuttenbeld Sr., Nico Brummelhuis (Hof v Twente, Hendrik Post (Veendam) .

Het betrof hier een hoorntje en een haak die bij de slacht van een varken werden gebruikt. Nadat het varken was "geschoten" en het bloed na een halssteek was opgevangen om bloedworst van te maken moest het varken worden ontdaan van zijn haren. Het haar kon wanneer het eerst overgoten was met kokend water makkelijk van het vel worden geschraapt met de scherpe ronde kant van het hoorntje. Met de haak van het hoorntje werden de nagels van de poten getrokken. Als het varken was ontdaan van zijn haren werd deze ondersteboven met de beide achterpoten opgehangen aan een ladder om vervolgens te worden open gesneden en te worden ontdaan van de ingewanden. De losse haak was om daaraan het hart en de longen te spiesen en deze naast het varken aan de ladder te hangen.

Anton Reef 12,5 jaar werkzaam in de recycling

Op 1 juli zijn we bij Anton thuis op de borrel geweest om hem te feliciteren met zijn jubileum. We werden hartelijk ontvangen door Anton, Angélique en Sebastiaan.

Anton is op 1 januari 2002 officieel in dienst getreden bij Twee "R" Recycling Groep. Omdat Anton op dat moment nog nauwelijks ervaring had in de recycling van puin heeft hij verschillende werkzaamheden uitgevoerd binnen ons bedrijf. Zo is hij begonnen met de bouw van de puinbreekinstallaties in Veendam (RMV) en Almelo (RMA), heeft geholpen bij het opstellen van WM-vergunningen en heeft diverse werkzaamheden uitgevoerd op de verschillende locaties.

Enkele jaren later is Anton toegetreden tot het management van Twee "R" Recycling Groep.

In 2008 heeft Anton de aandelen overgenomen van zijn vader en was vanaf dat moment DGA van Twee "R" Recycling Groep.

Langs deze weg willen wij Anton nogmaals feliciteren met zijn jubileum en veel succes toewensen voor de komende 12,5 jaar.

V.l.n.r. Anton Reef en Jan Schuttenbeld

Mark Bech, van puin naar schanskorven

Op 13 juni zijn Anton Reef en Jan Schuttenbeld in Emmen bij Mark Bech geweest om hem te feliciteren met zijn 12,5 jarig dienstverband bij DRM en Gabion Schanskorven.

Mark is begonnen op 1 december 2001 als acceptant bij de weegbrug van de DRM en heeft ook regelmatig aan de uitleesband gestaan van de breekinstallatie van de DRM.

Dat Mark een fervent fiets fan is blijkt wel uit het feit dat hij niet alleen de kartrekker is geweest van de organisatie van de beklimming van de Alpe d'Huez met een deel van ons personeel in 2010, maar met name uit het feit dat hij er, samen met Frans Smellink, ook nog eens op de fiets helemaal naar toe is gereden!

Verder is het zeker het vermelden waard dat Mark aan de wieg heeft gestaan van Gabion Schanskorven BV en op dit moment is hij daar dan ook 100% voor werkzaam.

Mark proficiat

V.l.n.r. Anton Reef en Mark Bech

TWENTSE
RECYCLING
MAATSCHAPPIJ
BV

Onyxstraat 20, 7554 TP Hengelo (OV)
tel.: 074-243 26 57, fax: 074-242 54 60
e-mail: trm@puinrecycling.nl

RECYCLING
MAATSCHAPPIJ
GRONINGEN BV

Gideonweg 10, 9723 BM Groningen
tel.: 050-318 28 18, fax: 050-318 33 87
e-mail: rmg@puinrecycling.nl

DRENTSE
RECYCLING
MAATSCHAPPIJ
BV

B. Diasstraat 10, 7825 VN Emmen
tel.: 0591-63 00 33, fax: 0591-63 17 78
e-mail: drm@puinrecycling.nl

RECYCLING
MAATSCHAPPIJ
VEENDAM BV

Zuidwending 132, 9644 XN Veendam
tel.: 0598-62 64 39, fax: 0598-62 84 76
e-mail: rmv@puinrecycling.nl

RECYCLING
MAATSCHAPPIJ
ALMELO BV

Steenweg 6, 7604 PX Almelo
tel.: 0546-58 15 55, fax: 0546-58 15 59
e-mail: rma@puinrecycling.nl

MOBIELE
PUINRECYCLING
NEDERLAND BV

Welbergweg 71, 7556 PE Hengelo
tel.: 074-255 80 10, fax: 074-255 80 19
e-mail: mpn@puinrecycling.nl

RESTSTOFFEN
CENTRUM
ALMELO BV

Buitenhaven Oostzijde 12, 7604 PJ Almelo
tel.: 0546-58 15 55, fax: 0546-58 15 59
e-mail: rma@puinrecycling.nl

Bartholomeus Diasstraat 10, Postbus 2006, 7801 CA Emmen
tel.: 0591-63 46 06, fax: 0591-63 17 78
e-mail: info@gabion-schanskorven.nl

Asbest
Denaturering
Zwolle BV

Asbest Denaturering
Zwolle BV

The LIFE Nature postal address
Environment Directorate-General - European Commission
DG ENVE.3
B-1049 Brussels
fax: +32 2 292 17 87

Colofon

Redactie:
Jan Schuttenbeld, Frans Smellink en Jeroen Mulder

Fotografie:
Jan Schuttenbeld, Frans Smellink en Jeroen Mulder

Drukwerk:
Lulof, experts in gedrukte communicatie, Almelo

Vormgeving en lay-out:
Morskieft Ontwerpers van Visuele Identiteit, Enter

Wilt u reageren op de artikelen in deze uitgave of wilt u dit blad ook ontvangen, bel dan even met Marion Roolvink of Saskia van Hierden 074 - 255 80 10 of mail naar: info@tweerrecyclinggroep.eu

TWEE
"R"
RECYCLING GROEP BV

Twee "R" Recycling Groep
Welbergweg 71, 7556 PE Hengelo
tel.: 074 - 255 80 10
fax: 074 - 255 80 19
e-mail: info@tweerrecyclinggroep.eu